

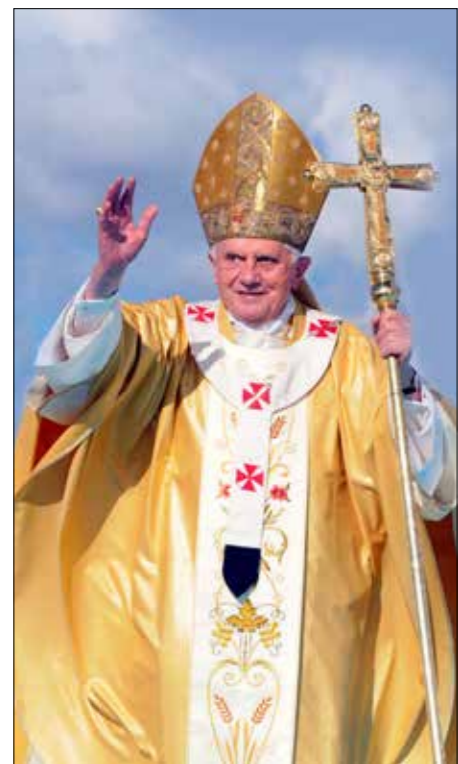
POSTNÍ DOBA S PAPEŽEM

Zesnulý papež Benedikt XVI. byl člověkem s hlubokou vnitřní zbožností. Na základě jeho výroků sestavil P. Vít Uher, který se s ním osobně setkal, průvodce dobou postní.

1) HLEDÁNÍ PRAVDY JE HLEDÁNÍM BOHA

První rada, kterou je možné začít „Desatero“ doporučení pro prožívání doby postní s papežem Benediktem XVI. je na první pohled velmi abstraktní, ale ve své podstatě velmi konkrétní. Hledání Boha bylo pro papeže Benedikta bytostně spojeno s hledáním pravdy. Nemohu žít ve lži, to je nemožné.

Čemu věřím, na co nebo koho spoléhám, komu důvěřuji? Věřím, že Bůh je opravdu jedinou věrohodnou Pravdou, na které mohu postavit svůj život? Jak se to projevuje v mém

každodenním životě? Dávám přednost Božím zákonům a řídím se jimi při svých rozhodnutích, anebo je odsunuji do pozadí, když se mně zdá, že náročná nebo nepasující do dnešního světa? Mám ve svém životě rád hodnot, nebo si vše přizpůsobuji, jak se mně hodí podle momentálního rozpoložení?

2) JEŽÍŠ KRISTUS BŮH S LIDSKOU TVÁŘÍ

V mnohých náboženstvích lidé tušili a tuší, že Bůh existuje, neboť touha po Bohu je zapsána v lidském srdci. Někteří filozofové nazývali boha „nejvyšším dobrem“ nebo „láskou“, ale konkrétní podoba Boha pro ně zůstávala zahalená. Bůh je Lásky. Má tvář. Bůh nás nenechává potáčet se ve tmě. Ukázal se jako člověk. Je tak veliký, že si mohl dovolit stát se malíčkým. „Kdo viděl mě, viděl Otce,“ říká Ježíš (J 14, 9). Bůh přijal lidskou tvář. Miluje nás až do té míry, že se nechává přibít na kříž pro nás, aby utrpení lidstva přinesl až k srdci Boha. Proto jedině On, pravý Bůh, nás může zachránit od strachu a úzkostí, které se v dnešní světě objevují. Nic a nikdo jiný nám nemůže dát naplnění, po kterém toužíme. Pouze pohledem na Ježíše Krista dosáhne naše radost v Bohu svou plnost a stane se radostí vykoupenou.

Opravdu věřím, že v osobě Ježíše Krista se setkávám s pravým Bohem, Stvořitelem nebe i země, nebo důvěřuji i magickým (čarodějnickým) silám? Jsem pověřivý?

3) MODLITBA

„Dobře totiž víme, že modlitba není něco samozřejmého: modlitbě je třeba se učit a stále znovu si toto umění osvožovat. I ti, kdo jsou v duchovním životě velmi pokročilí, neustále cítí potřebu jít do školy

k Ježíši, aby se naučili modlit. První lekce se nám dostává od Pána Ježíše prostřednictvím Jeho příkladu. Evangelia popisují Ježíše v důvěrném a neustávajícím dialogu s Otcem. Je to hluboké společenství toho, který přišel na svět ne proto, aby plnil svoji vůli, ale vůli Otce, který Jej poslal spasit člověka“ (Katecheze na Generální audienci 4. 5. 2011).

Jak osobně rozmlouvám s Pánem Ježíšem ve své modlitbě? Věřím, že mě slyší a může mě vždy pomoci a podepřít? Udělám si vždy čas na upřímný rozhovor s ním, nebo vše odbudu povrchně odříkanou a naučenou modlitbou?

4) VÍRA JAKO ÚKON DŮVĚRY

Víra není pouhým rozumovým přijetím zvláštních pravd o Bohu, ale je svobodným úkonem, kterým se svěřuji Bohu, který je Otcem a který mě miluje. Je souhlasem s „Božím Ty“, které mně dává naději a důvěru. Věřit neznamená si něco splnit, abych nebyl potrestán, ale je to odevzdání se v lásce svému Otcu.

Jak důvěřuji Pánu Ježíši v mých každodenních starostech a nezdarech? Svěřuji mu vše s vědomím, že v jeho ruce se mně nemůže stát nic, co by pro mě nebylo dobré? Věřím mu, i když se dějí věci proti mým plánům a přáním?

5) EUCHARISTIE

Skutečnost poslední večeře se stane naší skutečností, pokud se při mši svaté necháme vtáhnout do tajemství proměnění. Eucharistie musí být středem našeho života a nutně patří k slavení neděle. S láskou ke eucharistii objevíme i svátost smíření, ve které nám odpouštějící láska umožní pokaždé nově začít.

S jakou láskou chodím na mši svatou? Snažím se ji prožít v blízkosti Boží, anebo jen naučeně dělám a poslouchám, co již znám? Toužím se více vnitřně spojit s Pánem Ježíšem, když ho přijímám ve svátosti? Je pro mě mše svatá v neděli vždy tou nejdůležitější událostí?

pro nás Matkou a s jistotou nám ukazuje cestu do nebe.

Znám a zachovávám Boží přikázání? Modlím se za papeže, biskupy a kněze, anebo se jen pohoršuji, když někdy slyším o jejich selháních a hříších? Církev tvoří hříšní lidé, jako byli Jidáš nebo sv. Petr, a přesto ji Pán chtěl a ustanovil, aby všichni lidé mohli přijít k němu.

6) SVATOST

Svatost znamená úsilí o autentický život z víry. Každý křesťan je povolán k tomu, aby odpověděl na dar víry vycházející z křesťanské milosti. Svatost je právě povolání každého křesťana. Duší svatosti je láska. Svatost není našemu životu nedosažitelná skutečnost. Pokud milujeme Boha, vstupujeme do tajemství svatosti. Svatost si nemůžeme zasloužit ani vynutit, pouze přijmout jako dar od Boha z lásky a pro lásku. „Buďte dokonalí jako je dokonalý váš nebeský Otec“ (Mt 5, 48).

Bojuji o dokonalost – svatost ve svém každodenním životě podle slov Pána Ježíše? Chci se stát svatým s vědomím, že jinak nemohu přijít do nebe?

7) ŽIVOT SVATÝCH

Svatí odrážejí autenticky Pravdu, kterou je sám Bůh. Svatí byli nekompromisní ve své lásce k Bohu, a proto byli nejlepšími svědky víry. Krása a dobrota svatého života může získat srdce těch, kteří se od Boha vzdálili.

Položil jsem si někdy otázku, jestli chci být svatý a co to pro mě znamená? Snažím se poznávat životy svatých a inspirovat se jejich úsilím o větší lásku k Pánu Ježíši a Panně Marii? Čtu životopisy svatých a prosím je v modlitbě o pomoc?

8) CÍRKEV

Pán Ježíš založil Církev jako společenství věřících pro dobro a posvěcení všech lidí bez rozdílu. Skrze víru a sv. křest se stáváme jejími členy. Církev je naše Matka a zároveň prostřednice Božího života na zemi. Církev založil Pán Ježíš z lásky k nám, aby se nám skrze ni mohl darovat ve svátostech, především v Nejsvětější svátosti. Církev je

fabeti a vůbec nevědí, v co věří. Třeba zajdou do kostela, ale o Bohu, Církvi a víře neví skoro nic. Pán Ježíš říká „Budete mými svědky“.

Nestydím se za svou víru a snažím se vzdělávat ve své víře? Čtu dobrou katolickou literaturu, abych mohl odpovědět těm, kteří se mě na víru zeptají? Snažím se druhé přiblížit k Pánu Ježíši?

10) PANNA MARIA

Někdy se nám může zdát, že Bůh od nás žádá příliš, ale ve srovnání s tím, co žádal od mladé dívky Panny Marie, to není nic. Panna Maria je Matkou Boží, ale i matkou naší, protože nám ji dal, aby nás podporovala a ochraňovala na naší cestě za ním. Ona je bez hříchu, nejčistší stvoření pod nebem. Ona zná naše touhy, přání, těžkosti a bolesti. Pokud ji budeme následovat, objevíme krásu právě nefalšované lásky. Maria nám dala Ježíše a celým svým životem ukazují pouze na něho.

Modlím se s radostí mariánské modlitby, zvláště sv. růžence? Svěřuji se a důvěřuji Panně Marii jako Pánu Ježíši? Prosím ji často o pomoc, zvláště v „neřešitelných“ záležitostech?

9) EVANGELIZACE – MISIE

V dnešní době vládne velký chaos ohledně víry v Boha. Mnoho lidí buď Pána Boha vůbec nezná, nebo si ho představuje zcela nereálně. I velké množství křesťanů nezná dobře svoji víru a nechává se zlákat lacinými pověrami. Mnozí jsou jako křesťanští anal-

VZPOMÍNKA NA OSOBNÍ SETKÁNÍ S PAPEŽEM BENEDIKTEM XVI.

Na závěr rád připojím vzpomínku, kdy jsem mohl osobně promluvit s papežem Benediktem XVI. při jeho návštěvě v Praze. Čekal jsem s tehdejšími biskupy královéhradeckým Mons. Dominikem Dukou OP a dalšími lidmi vedle chodby, po které měl projít papež Benedikt XVI. Každý z nás byl Sv. otci osobně představen paní Klausovou. Nejdříve jsem papežovi políbil prsten a potom jsem mu stihl říci, že nyní začínám se studiem v Římě. Zeptal se mě, co budu studovat, a když jsem odpověděl, že fundamentální teologii, tak se jeho obličej rozzářil a on řekl „Výborně“. Pak jsem byl upozorněn, že rozhovor přetahuji, neboť nebyl v oficiálním programu. Měl jsem dojem, že i když byl neustále zaměstnán rozhovory a dotazy, měl najednou čas jen pro mě, jako bychom si mohli povídat hodiny. Byl velmi milý, pokojný a radostný. Vyzařovala z něj veliká pokora a dobrota a člověk jako by v tu chvíli úplně zapomněl, že před ním stojí náměstek Kristův. Nakonec jsem od papeže dostal růženic a rozloučil se. Za toto setkání budu Pánu Bohu vděčný až do smrti, ponesu si ho v srdci po celý život a určitě na něj nikdy nezapomenu.

P. THLIC. VÍT UHER, TH.D., FARÁŘ U KOSTELA SV. PROKOPA V PRAZE 3 NA ŽIŽKOVĚ